

Vystoupení mladých hasičů SDH Hřiměždice na výroční valné hromadě 5. ledna 2019

Vážení hasiči, hasičky, hosté

V letošním roce vzpomeneme 60. výročí největšího úspěchu hřiměždických hasičů a to účast v celostátním kole v Bratislavě. Dovolte nám, abychom vám připomněli cestu vedoucí k úspěchu dle zápisů z kronik.

Píše se jaro roku 1959 a družstvo mužů ze Hřiměždic vítězí v okrskové soutěži v Nečíně a následně v okresním kole v Obořišti. Velký úspěch byl postup do třetího kola, které se konalo v Lysé nad Labem.

Po intenzivním nácviku se družstvo představilo na závodě v Lysé nad Labem v nejlepší světlosti a ve své kategorii dobrovolných požárních družstev zvítězilo na tu dobu skvělými časy. Štafeta 4x100 m byla zdolána za 102 vteřin a útok, který byl poměrně kombinovaný za neuvěřitelných 51 vteřin. Rozhodčí kroutili nevěřičně hlavou, ale jejich stopky nelhaly. Vypukla obrovská radost a velká oslava.

Družstva požárníků byla ubytována v okolních obcích, kde si je rozebrali občané a zvali je na večeri a nocleh. Ovšem po slavném vítězství se toho moc nenaspalo. Naše družstvo bylo ubytováno v obci Semice nedaleko Lysé nad Labem.

Druhý den soutěž pokračovala štafetou o pohár předsedy Krajského národního výboru o absolutního vítěze ve štafetovém běhu na 4 x 100m. Soutěžilo se proti vojákům, profesionálním požárníkům a závodním jednotkám.

Naši nastoupili do soutěže nevyspalí a částečně unavení, ale s obrovskou vůlí dokázat, že první místo nebyla jen náhoda.

Bylo to k nevíře, ale naše družstvo nejenže zvítězilo nad silnou konkurencí, ale ještě dokázalo čas z minulého dne zlepšit o 4 vteřiny.

Stalo se, o čem všichni příznivci požárníků snili – Hřiměždice byli v celostátní soutěži.

Následoval slavný příjezd do obce a konečně odpočinek. Poté následovala další tvrdá příprava. Odjezd do Bratislavy, kde se na stadionu Slovanu konalo vyvrcholení požárnických soutěží.

I zde naše družstvo udělalo díru do světa, po štafetě bylo na prvním místě, ovšem na útok přišla velká bouřka, která z terénu během několika minut udělala menší bažinu. Nedalo se nic dělat – útok se musel provést a tady naši přece jen pár tak vzácných vteřinek ztratili.

Takže konečný výsledek byl 3. místo - bronzová medaile.

Přestože to byl obrovský úspěch v družstvu již nebyla taková nálada jako v Lysé. Všichni měli nějakou utkvělou představu, že když nebude družstvo první, snad nás ani nepustí domů.

Cesta z Bratislavy probíhala pokojně - jelo se v koloně. Zastávky byly časté - hlavně u hospod, kde probíhalo loučení s krátkodobými přesto dobrými kamarády případně kamarádkami. Chmurná nálada družstvo opět přepadla za Prahou, kde se většina kolony rozjela do svých domovů.

První, kdo družstvo potěšil, byl tehdejší velitel požárníků v Hřiměždicích – Václav Spilka, který se vydal na motorce

družstvu naproti a slovy: „**Kde se touláte, celá ves na Vás čeká a vy nikde**“.

Tato zpráva zase vlila sílu do žil členům družstva a další cesta pokračovala za zpěvu a skládání písně Psáno na harmonice na nápěv písně Já už to políčko nedoorám, která byla složena na trenéra mužstva, který po útoku družstvo opustil. Autoři: všichni členové požárního družstva dne 27. července 1959

Text písně **Psáno na harmonice**:

„My toho strojníka nedonesem,
než dojdem na čáru, pod ním klesnem.
Necháme trámeček celý shořet,
bude Tě trenére srdce bolet.

Ty žebříčky velké ty jsou zrádné,
tam leckteré družstvo vždy vypadne.
Kdo uzel neumí udělati,
tam na těch špagátech něco ztratí.

Ta džberovka těžká plná vody,
kdo srazí plechovku, ten má body.
Do cíle doběhnout nejrychleji,
by naši vedoucí radost měli.

Ten útok požární ten nám dopad,
že by se každý z nás hanbou propad.
Co už jsme mohli víc my dělati,
když pro déšť nebylo nás viděti.

Měli jsme trenéra jak z růže květ,
když jsme šli do boje, tak nám utek.
Pak už jsme trenéra neviděli,
než jsme se rozkouli, byl v posteli.

Jenom ten Štverák sám zůstal u nás,
v úspěších ve smůle bělel mu vlas.
Radostí z nás však měl velmi málo,
když se nám tohleto všechno stalo.

Navzdory počasí, komisím snad,
domů si vezeme bronzový řád.
To třetí místečko to nás těší,
úspěch však mohl být ještě větší.

To jsme Vám chtěli říct k Bratislavě,
veškerou kritiku snesem hravě.
Nechceme slyšeti žádné drby,
kdo chce víc dokázat, ať jde tedy.

A konečně doma. Slavobrána, hudba, blahopřání. To z družstva nikdo nečekal, všichni byli dojatí. Dlouho to ale netrvalo a znovu zazněly písničky, které družstvo provázely při putování za medailemi.

Tak skončily boje v soutěžích mužů v roce 1959 – byla to parta dobrých kamarádů, kteří tvořili bezvadný kolektiv a vyhráli mnoho soutěží a přivezli domů hodnotné ceny.

Soutěžní družstvo:

Vedoucí družstva	Antonín Štverák
Trenér družstva	Jan Gorenčík
Velitel	Jiří Šindelář
Zástupce a spojka	Zdeněk Mesner
Strojník	Josef Lundák
Číslo 1	Josef Krejčík
Číslo 2	Josef Černý
Číslo 3	Josef Vacek
Číslo 4	Jiří Novák
Číslo 5	Jan Januška
Číslo 6	Josef Růžička
Náhradník	František Kocourek z čísla 26

Bohužel, žádný ze zde jmenovaných se tohoto výročí nedožil, ale máme mezi místními hasiči jejich následovníky - děti, vnoučata i pravnoučata.

Čest jejich památce.